

Arrest

nr. 217 745 van 28 februari 2019
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. JADIN
Waterloosesteenweg 461
1050 BRUSSEL**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 5 februari 2015 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 22 januari 2015 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 4 maart 2015 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 januari 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 februari 2019.

Gehoord het verslag van voorzitter G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. JADIN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. MUSSEN, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

1.1. Verweerder werpt op dat het ingestelde beroep niet ontvankelijk is aangezien er geen middel in de zin van artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) wordt aangevoerd.

1.2. De Raad stelt vast dat verweerder “*in ondergeschikte orde*” verweer voert met betrekking tot de door verzoeker aangevoerde grief en hierbij uiteenzet waarom hij meent dat de aangevoerde wetsbepaling niet werd geschonden, zodat niet kan worden besloten dat er geen middel is.

De exceptie wordt verworpen.

2. Onderzoek van het beroep

De Raad merkt op dat in het verzoekschrift wordt uiteengezet dat de geboorteplaats van verzoeker in de bestreden beslissing niet correct is weergegeven. Er wordt voorgehouden dat er derhalve sprake is van een schending van “*het algemeen princip van Belgisch administratief recht van goede administratie*”. Er wordt echter niet verduidelijkt welk precies beginsel van behoorlijk bestuur – zo het al de bedoeling is te verwijzen naar de beginselen van behoorlijk bestuur – zou zijn geschonden. Er is de Raad daarenboven ook geen beginsel van behoorlijk bestuur of een andere bepaling bekend waaruit kan worden afgeleid dat een bestuurlijke beslissing onwettig is indien een materiële vergissing werd begaan bij het vermelden van de geboorteplaats van de persoon aan wie deze beslissing is gericht.

Verzoeker voert tevens aan dat artikel 147 van het Strafwetboek, dat betrekking heeft op de wederrechtelijke of willekeurige vrijheidsberoving, is geschonden. Hij stelt dat hij werd vrijgelaten door een onderzoeksrechter onder voorwaarde het land niet te verlaten. De Raad kan slechts vaststellen dat voormeld artikel 147 een duidelijk toepassingsgebied heeft en niet, zoals verzoeker meent, “*naar analogie*” in andere situaties kan worden toegepast. Een schending van deze wetsbepaling blijkt dan ook geenszins. Verder moet worden gesteld dat verzoeker nalaat de precieze bepaling aan te duiden die zou verhinderen dat verweerder in casu toepassing zou maken van artikel 7 van de Vreemdelingenwet. Het feit dat een onderzoeksrechter schijnbaar uit het oog verloor dat verzoeker niet in het Rijk vermocht te verblijven op het ogenblik dat werd beslist hem vrij te stellen laat op zich niet toe niet te concluderen dat verweerder enige onwettigheid beging. De beslissing van de onderzoeksrechter legt verweerder zelf geen enkel verbod op en deze laatste is gebonden door de bepalingen van de Vreemdelingenwet.

Het enig middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

3. Korte debatten

Verzoeker heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoeker.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig februari tweeduizend negentien door:

dhr. G. DE BOECK,

voorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK